Debrecenben találkoztunk

2010. november 13-Ã¡n, szombaton volt a nyÃ¡ri hutai tinitÃ¡bort kÃ¶vetõ talÃ¡lkozÃ³nk Debrecenben, ami nagyon jÃ³l sikerÃ¼lt.

PÃ©ntek este, ahogy megÃ©rkeztÃ¼nk, rÃ¶gtÃ¶n bementÃ¼nk a gyÃ¼lekezetbe, hiszen prÃ³bÃ¡ltunk a kÃ¶vetkezõ napra. Akik hamarabb odaÃ©rtek, Ã¡hÃ-taton is voltak. Â Mindenki prÃ³bÃ¡lt valamit, ha mÃ¡st nem, akkor egy kis szÃ¶vegecskÃ©t, amik mÃ©lysÃ©ges gondolatokat tartalmaztak (szemÃ©lyre szabva). Ezt el is mondtuk szÃ©pen sorban kÃ¶vetkezõ nap, (Ã©s ahogy elnÃ©ztem, nem hatÃ¡stalanul). EzenkÃ-vÃ¼l egyÃ¼tt Ã©nekeltÃ¼nk, Ã©s a legtÃ¶bben kÃ¼lÃ¶n is szolgÃ¡ltunk, pÃ©ldÃ¡ul imÃ¡val, zenÃ©vel Ã©s vers is volt a rÃ©szÃ¼nkrõl. De a debreceniek sem voltak kÃ©szÃ¼letlenek, hiszen Ã©nekeltek a gyerek- Ã©s az ifjÃºsÃ¡gi kÃ³russal. Mindannyiunk nagy Ã¶rÃ¶mÃ©re egyÃ¼tt nÃ©ztÃ¼k meg az istentisztelet keretÃ©ben a tÃ¡borrÃ³l kÃ©szÃ¼lt fotÃ³kat, kivetÃ-tve. Csak ezutÃ¡n kÃ¶vetkezett a prÃ©dikÃ¡ciÃ³, amit Szõllõsi Ã•rpÃ¡d lelkÃ©sz tartott, â€žbemutatÃ³val". Ezalatt azt Ã©rtem, hogy nÃ©hÃ¡ny felnõttnek a helyÃ©re odakerÃ¼lt egy kinyomtatott betû, amit aztÃ¡n kÃ¶zÃ¶s erõvel Ã¶ssze kellett rakni. A megoldÃ¡s pedig: â€žÕRIZD A LÃ•NGOT!" volt. MÃ©g a â€žbemutatÃ³" alatt Ã©rtem, hogy a prÃ©dikÃ¡ciÃ³ban eljÃ¡tszottÃ¡k azt, hogy rÃ©gen a hÃ©berek hogyan õriztÃ©k a tÃ¼zet.

Ezt kÃ¶vetõen â€žmeglÃ¡togattuk" az ebÃ©dlõt, ahol (az Ã©tkezÃ©sen kÃ-vÃ¼l) beszÃ©lgettÃ¼nk, Ã©s Ã¡tadtuk ajÃ¡ndÃ©kunkat a tÃ¡bor szervezõinek Ã©s segÃ-tõinek. Ez abbÃ³l Ã¡llt, hogy minden gyerek hozott hÃ¡rom pici csokit (minden ilyen csalÃ¡dnak egyet) - hogy most mi â€žÃ©desÃ-tsÃ¼k" meg az õ Ã©letÃ¼ket, Ã©s azok Ã¶sszessÃ©gÃ©bõl jÃ¶tt ki az ajÃ¡ndÃ©kunk, amit mÃ©g bele is raktunk egy-egy nÃ©pmûvÃ©szeti lÃ¡dÃ¡ba. Ennek vÃ©geztÃ©vel jÃ¶tt a dÃ©lutÃ¡ni prÃ©dikÃ¡ciÃ³, ahol az Ã©vben lÃ©trejÃ¶tt ifjÃºsÃ¡gi programokat vagy Ã©ppen a tervben levõket tekinthettÃ¼k meg. Ã•gy telt a dÃ©lutÃ¡nunk, majd jÃ¶tt az ifjÃºsÃ¡gi teahÃ¡z. (EkÃ¶zben a szÃ¼lõk Ani nÃ©ni Ã©s Boti bÃ¡csi vendÃ©gszeretetÃ©t Ã©lvezhettÃ©k.) Itt csoportokat alkotva beszÃ©lgettÃ¼nk, majd jÃ¡tszottunk.

Ã•gy Ã©rt vÃ©get a talÃ¡lkozÃ³. Nekem nagyon tetszett, Ã©s szerintem a tÃ¶bbieknek is. MÃ¡r nagyon vÃ¡rom az idei tÃ¡bort is, Ã©s gondolom, ezzel sem vagyok egyedÃ¼l.Â Â Â